A black and white photograph showing a man on the left and a woman on the right. The man is looking towards the camera with a serious expression. The woman is looking down and to the right. They are in a room with several framed pictures on the wall. The lighting is dramatic, with strong shadows.

aunque no sea cierto

De la cadencia tibia de tu sueño
sale un barco a vela que me lleva a puerto
y aunque se que es mentira en él me encuentro
como en mi propio ser, mi propio aire

Sinopsis

Aunque no sea cierto revela l'obra poètica d'una dona que la va mantenir en secret tota la seva vida. Es pregunta per la necessitat d'escriure i per la necessitat d'amagar el que s'escriu. Pel sentit que es crea amb paraules i per la por a que aquestes paraules es converteixin en el taló d'Aquil•les de qui les escriu.

Presentació

Fa uns anys vaig crear un blog per superar el meu pànic a ser llegida. Va ser en aquest blog on vaig parlar de l'ampolla que vaig abandonar a la platja d'Isla Negra, davant de la casa de Neruda, esperant que algú canviés el missatge que havia posat a dins per un ram de flors vermelles. Mesos després, com si l'ampolla hagués arribat a port, vaig trobar il·lustrada l'escena del text en quatre vinyetes per Fernando Krahn al Magazine de "La Vanguardia". Llavors no sabia qui era en Fernando. Al descobrir que era xilè, vaig aconseguir el seu telèfon per explicar-li la meua alegria pel casualencontre. Llavors ell, que vivia a Sitges, em va convidar a casa seva. I va ser en aquell pati blau on em parlà de María de la Luz Uribe, la seva esposa, que havia mort el 1994.

María de la Luz havia estat secretària de Neruda i havia traduït amb ell Romeu i Julieta a Isla Negra. Després de la seva mort, varen trobar carpetes i diaris plens de poemes seus des de que tenia 14 anys fins poc abans de morir. Ella era coneguda pels seus llibres infantils (il·lustrats per Fernando) i els seus assajos de Pavese i Comedia del Arte. Però sempre va mantenir en secret les seves poesies. Fernando, que va morir l'any passat, me les va mostrar emocionat i desconcertat. Emocionat per la trobada i desconcertat per descobrir en elles a una altra dona.

Aunque no sea cierto neix d'aquest encontre.

Tate Arnau i Vinyals

Vaig néixer a Solsona el juliol de 1985. He estudiat Filosofia a la UdG (Universitat de Girona) i a la UBA (Universidad de Buenos Aires). Vaig ser becària del departament de Filologia i

Filosofia de la UdG amb el projecte "La biblioteca perduda de Mercè Rodoreda". He treballat de professora de català, piano i llen guatge musical. Vaig participar al Festival KOUPA d'Eslovènia, a la *Projecta de Casablanca* i a la fundació d'Assofia, Associació d'estudiants de Filosofia de la UdG, i d'Ad'Art, plataforma per a la difusió i la promoció culturals, de Girona. *Aunque no sea cierto* és la meva primera pel·lícula, produïda pel Màster de Documental Creatiu de la Universitat Autònoma de Barcelona i Televisió de Catalunya.

Fitxa tècnica

Títol: Aunque no sea cierto

País: Catalunya

Any: 2011

Durada: 30 minuts

Direcció: Tate Arnau i Vinyals

Assistència de direcció: Francisca Sepúlveda / Daniela Linares

Guió: Tate Arnau / Sebastián Lazo

Producció: Francisca Sepúlveda / Nicolás María

Direcció de fotografia: Daniela Linares

Muntatge: Natalia Solórzano

So: Sebastián Lazo

Música: Eulogio Dávalos

Contacte

tate.arnau@gmail.com

Contacte de producció:
m.documental.creativo@uab.es

aunquenoseacierto.wordpress.com

Y aunque temino en mi y siempre lo supe
bajo la tela tenue de tu sueño
encuentro un perdurar que me descubre

un mar de fe en el tan manido puerto
al que puedo llegar si tu resumes
en ti la vida, aunque no sea cierto

